

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Landstinget. № 74.

Tiende Session.

44de Møde.

Tirsdagen den 14de Decbr.

(Format.)

Madvig (forts.): Det er altsaa ikke min Mening at udelukke fra Forhandlingerne af Finantsloven en vis Indflydelse paa administrative Bestemmelser om de Taxter, jeg nævnte, men hvad jeg paa det Allerstærkste fastholder, er, at der ikke maa ved Finantsloven af Folkerepræsentationen fastsættes saadanne Taxter. Jeg gjentager, for at Spørgsmaalet, hvorom det dreier sig, ikke skal fremtræde under en anden Skikkelse, end det virkelig har, at hvad der nu er fæstet, er, at Betalingen for Benyttelsen af de lærde Skoler er fastsat directe i og ved Finantsloven, som den foreligger, og — hvad der gjør Sagen endnu værre — den er fastsat ved en Votering, som endda ikke er optaget i Finantsloven, ved en Votering i det ene Thing om en Post, som ikke atter i den Skikkelse kommer til Votering her. Her foreligger i vor Finantslov en Sum, der skal komme ind ved Contingentet i de lærde Skoler, men der er ikke blot voteret om denne Sum, men om et Forslag, der hedder: Betalingen for Disciplene i Metropolitan-skolen skal herefter være den og den, og i de andre Skoler den og den osv. Dette er afstemt, og i Henhold til en saadan Afstemning er derpaa denne Sum ved en anden Afstemning optagen i Finantsloven. Jeg skal ganske kortelig berøre, hvorledes Sagen forholder sig. Jeg haaber, at den høitærede Formand ikke vil have Noget imod, at jeg — paa

ingen Maade kritiserer — men kun som noget aldeles Historisk nævner, hvad der er foregaaet i det andet Thing. Det er mig om at gjøre ligeoverfor den ærede Minister, hvis velvillige Imødekommen imod Folkerepræsentationen jeg ogsaa her anerkjender, men som jeg troer ikke maa opfattes saaledes, som om det kunde lægges os Hindringer i veien for at vedtage, hvad der er det Rette, idet jeg troer, at Ministeren vil kunne hjælpe sig ad andre Veie. Der er ikke af Ministeren i Anmærkningerne til Finantsloven antydet nogen Tanke om Forhøielse, og Beløbene ere derfor opsøgte ifølge en Beregning efter de ældre Taxter. Under den 1ste Behandling af Finantsloven ytredes, at det kunde synes hensigtsmæssigt at forhøje denne Betaling. Ministeren udtalte, at han i det Hele taget ogsaa var af den Mening, men han var saa langt fra at antyde Forslag, at han siden efter bemærkede, at det ikke var hans Mening, at Finantsloven skulde indeholde i sig en Udtalelse om, at Skolepengene burde forhøjes paa denne Maade. Man har ved denne Leilighed ikke engang baaret sig ad som ved andre lignende eller nogenlunde beslægtede Leiligheder, optaget det som en Anmærkning ved de Summer, der ere opsøgte, at for Fremtiden skal Betalingen være den og den, saaledes at Anmærkningen indeholder en Begrundelse og Forklaring over Totalsummen, thi saa kunde vi dog her have voteret over den. Forslaget fremkom altsaa ved Sagens anden Behandling ligesom fra Udvalget — det er det, der har taget Initiativet — der udtaltes, at ved Forhandlingerne i Udvalget havde Ministeren viist Imødekommen i Udvalget havde Ministeren udtalte ogsaa i Thinget, at han var bleven noget overrasket, at han